

Avstrijski dolgovi. Dolgovi avstrijske države zrasli so v zadnjem času zlasti vsled vedno večjih vojaških zahtev prav občutno. Državni dolg je od l. 1903, torej tekem 8 let, za mnogo več kot 1000 milijonov narasel in vsako leto prihajajo zopet milijoni novega dolga. Nemčija bode tudi v bodočem letu brez novega državnega posojila izhajala. Pri nas pa vsled naraščajočega dolga rentni kurz pada. Le uprava državnega dolga stane Avstrijo letos čez 500 milijonov kron; od tega pride 148 milijonov na obrestovanje skupnega in 246 milijonov na obrestovanje avstrijskega državnega dolga. Skupni državni izdatki znašajo 2.916 milijonov, torej izdatki za državni dolg skoraj eno petino vseh izdatkov.

Morilec Siczyński, ki je svoj čas iz političnih vzrokov gališkega c. k. namestnika grofa Potocky umoril, je iz ječe pobežnil. Pomagala mu je pri temu cela družba rusinskih zarotnikov, Morilcu se je brzkone posrečilo, pobežniti čez mejo na Rusko, kajti doslej ga še niso zopet vjeli.

Učitelji so dobili že davno obljube, da se jim bode njih res skromne plače zvišalo. Ali doslej se to ni zgodilo, pri nas na Štajerskem zlasti zaradi obstrukcije slovenskih poslancev v deželnem zboru ne. Učitelji so vsled tega pričeli odločneje nastopati in so zlasti v nekaterih krajih sklenili, izstopiti iz vseh društev. To bi pomenilo seveda veliko škodo.

Obravnava proti Vavraku. Dne 28. in 29. t. m. vršila se bode pred dunajskimi protorniki obravnava proti Njegušu Vavraku, ki je v državnih zbornici na ministre streljal. Tožen je zaradi poskušnega umora.

Novo davno predloge je naznanjal finančni minister. Predložilo se bode 5 takih predlog. Tako načrt za zvišanje davka na žganje od 90 h na 1 K 40 h, o zvišanju davka na pivo, na dedščine in darila, o obdatenju vina v steklenicah, o avtomobilskem davku itd.

300 % doklado na vžitinskih davek za vino je oblast vkljub protestu vinskih trgovcev dovolila občini Chrudim. To je pač edini slučaj tako visoke doklade!

Šolski obisk na Štajerskem. Dne 31. decembra 1909 (novejših števil se ni) bilo je na Štajerskem 217.026 otrok v šoli podvrženi starosti i s. 108.743 dečkov ter 108.283 deklet. Od teh jih je 96,81 % šolo tudi v resnici obiskovalo. Največ otrok, ki ne obiskuje šole vkljub zdravju, je v okrajih Sevnica (499), Laško (312), Konjice (298), Gornjigrad (290), Brežice (270), Celje okolica (250), Kozje (228), Slovenji Gradec (145) in Marenberg (114). Ali ne čutijo naši slovenski voditelji in odrešeniki sramote, da se ravno v najbolj slovenskih in klerikalnih okrajih največ zanemarjenja šole najde ?? Univerze hočejo ti junaki, ali za ljudsko šolo se ne brigajo. To je slovenska sramota!

Srbske razmere. Poroča se, da so prišli na Srbskem zaroti na sled, ki je po celi deželi razširjena in hoče sedanjo vlado prepoditi. Baje so zarotniki najeli več Albancev, da bi ti ministrskega predsednika Milovanoviča umorili. Več zarotnikov so že zaprli. Srbski kralj Peterček pa potuje po Francoskem in Parižani gledajo to balkansko znamenitost z začudenimi očmi . . .

Politični umori. Kmetje so ustrelili v Gornji Toplici na Srbskem narodnega občinskega predstojnika. — Pri Uskubu pa so Bulgari napadli hišo srbskega duhovnika ter so popa na grozni način umorili, njegova dva sinova pa zvezali in odpeljali. Balkanske šege, katere hočejo, slovenski pravki tudi pri nas vpeljati!

Se en politični umor. Predsednik dominikanske republike bil je, kakor se iz San Dominga poroča, umorjen.

preselili v bližino one imenitne reke Tarja, katere niti Turek ni mogel prebrsti ob času obleganja slovenskih dežel. Povod te preselitve so bile občinske volitve, katere so se vršile dne 6. listopada 1911. Misleč odbornike imamo okoli peči. Tajnica bode ona, katera je s šestimi darovi svetega Duha obdarovana najstarejša hči. Na blagajniški prostor bodejo postavili Lukačovega Draše. . . Dragi Joža, ne boš ti naš župan nikoli! Mi imamo moža in tega volimo, pa čeprav še sto protestov vložiš. On nam je gospodaril na podlagi resnice in pravice in ta bode zmagala. Kajti pogovor že pravi, da ima laž kratke noge!

Sv. Anton, Slov. gor. Znano ti je, dragi „Štajerc“, kako vesel je bil dan 21. oktober za nas Antonječane, kateri smo iz prepričanja tvoji zvesti prijatelji, in kako žalosten za klerikalno gardo okoli Tušaka in Jurančiča, kateri so šli namesto mnogozasluzenega (starega sedanjega) načelnika dohtarja in učitelja Klemenčiča voliti. Saj smo tudi lahko in brezumno veseli, ker naši nasprotniki so nas pred volitvo že zelo črez rame gledali in nam že zadnji zvonček vlekli. Na dan volitve pa so bili tako našopirjeni kakor puran, ker so že imeli tiste kronice v žepu. Pri gostilni Mulec so si zadnje korajžje napili in še si za posebni „Aufputz“ ali za pomoč ženske seboj vzeli. No sedaj pa mora iti, ker ja stari pogovor pravi: „Kjer zlodej nič ne pomaga, pa babo pošlje.“ Ko je volitva začela, pa smo kar videli, da je mnogo nasprotnih volilcev s tistimi kronicami skupaj zbranih bilo, ker so kar drug za drugim v naše vrste stopali. Drugi pa so jo skozi tisto malo gaso pobrisali z obeso glavo domu, brez da bi volili, ker so tukaj najresničnejšo morali videti, da je dosedanjo vodstvo vzorno. Drugi pa še so s tihim upanjem na zmago čakali na izid. Ko pa se je oglašil izid, rečem ti dragi „Štajerc“, je bilo veselje na naši strani, da ga ne moremo popisati! Ta dan smo dobili plačilo za vse obrekovanje in psovanje, katero smo morali zaradi tega, ker smo hoteli po našem dobrem prepričanju voliti ne pa za kronice, prestat. Tukaj smo našim klerikalcem pokazali, da ne obstoji celi svet iz brezmišelnih klerikalških podrepnikov in s kronicami kupljenih mož! Izid te volitve in ta sijajna zmaga nas je okrepčala v našem mišljenju do tebe in mi bomo od sedaj naprej tem nasprotnikom dobro na prste gledali. Tvoji pristaši v trojški fari nam bodo vzgled in upamo, da se bomo tudi mi iztrebili klerikalnega duha in začeli z brezstrankino politiko prepričanja in dobrega dela za naše ljudstvo! Ker toliko kolikor je poslanec Roškar ob času naše nesreče zaradi toče za nas storil, stori vsak hlapec ravno tako lahko . . . Več faranov.

Sv. Anton v Slov. gor. Ker me kliče zadnji „Gospodar“, oziroma kaplan sam, na odgovor v našem listu, prebaciva nam tudi neke laži in obrekovanja, katere smo baje pisali. Kadar se mački na rep stopi, takrat zacvili, pravi pogovor. Kako si vendar upa kaplan reči, da smo pisali laži?! Saj vendar vedo vsi v okolici, da

se nismo zlagali niti za eno besedico. Kako vendar čemo izmisliti take reči, katere so se resnici godile? Ne upal bi se niti na svetlo, ali bi dajal kaj takega v časopis! Vprašaj me, „koliko da sem ti dal zbirce.“ Dal sem ti ravno toliko, kot si dobil pri drugih radodarnih hišah. Mislim pa, da mi ravno iste pšenice in pa tisti jajce ne moreš vrniti, zato jih tudi ne morem in tudi ne maram vzeti nazaj; kajti vsak človek mora živeti. Da se pa moje hiše nisi izognil, se pa priče sosedje sami. Pišeš tudi, zakaj nisi dal tistega slavnega čina v list „Štajerca“, kateri se je zgodil v Cogetincih. Ali smo mar mi krivi? Ali smo mu mi dajali v roko nož, da je izvršil taki čin? Ali je mar naročnik „Štajerca“? Ali smo mar mi krivi, da se pije šnops? Ali mi držimo litre na vrat, da morajo piti? Raje bi se naj vzdržal kaplan sam ponočevanja, da daja vzgled drugim že tako nepridnim fantom. Če se zgodijo taki čini, kot se zadnji čas pri nas dogajajo leto za letom, je vse kriv le šnops pa „Štajerc“. Seveda! Klerikalne občine pa pogledajo bolj strogo na gostilne, v katerih se pije po cele noči. Ali ne znajo paragrafov, da bi se prepovedalo popivanje cele noči, če že tega ne znajo gostilničarji sami?! Zakaj dovolijo toliko krčem v občini? Pa še nekaj! Piše nam „da obesimo vse na veliki zvon, če se kaj zgodi.“ To pa vendar ni resnica! Dosti zamotanim, kar bi res se pisati moglo. Ali smo mar tudi tisto na zvon obesili od veselice tukajšnjega društva, da so cerkvena zelo pridna pa pobožna dekleta z visokimi osebami se po straniščih in po ozadju hiš stikale? Ali smo tudi to mi krivi? Saj vendar čitajo tista dekleta „Gospodarja“ pa „Bogoljuba“, pa se vendar tako imenitno obnašajo. Še premalo pišemo v naš časopis. Odslej naprej pa bomo bolj odločno postopali proti našim klerikalcem in njihovim teljem! Faran-Vsevid.

Sv. Trojica Slov. gor. Naši premagani gospodje se še vedno ne morejo odpočiti od volitve. Še vedno pišejo v „Gospodarju“, pa še kako laži! Celo sramotno zmago imenujejo njih sijajno zmago. Sramotno je bilo za nje, ker so v 4 tednih agitiranja le samo 94 (med njimi plačanih) ljudi dobili. Zdaj se jezijo, da „mimo ljubni“ učitelj Klemenčič ne dobi stanovanja. Mi imamo več učiteljev, pa imajo vsi stanovanja, le ta ne dobi, ker je prve vrste hujskač. Celi fara te je sita, proč s takim! Če pri nas stanovanja ne dobiš, pa pojdi k tvojemu prijatelju, ki je tebe nahujskal; naj ti on da hišo! Nadaj se pišejo, da so kmetje s tržani bili in da jim denarje nosijo, učitelje preganjajo. Ja g. učitelj, kmet in obrtnik morata tudi tebe plačati, tudi za tebe nosi svoj krvavo zaslužen denar, in tudi le v dober namen, da bi se njegovi otroci kaj naučili. Pa kaj se deca v šoli nauči? Prav rečeno, „skoraj nič“. Nekateri učitelji le radi politizirajo, za otroke pa malo skrbijo. Šolarica ima Klemenčič pri svojih otrocih, katera dostikrat nauk zamudi, zaradi njih. Ko je bila volitva, je imel veliko kron, za deklo pa jih nima. Njemu tudi pravijo, da še bi ga vzeli v stan-

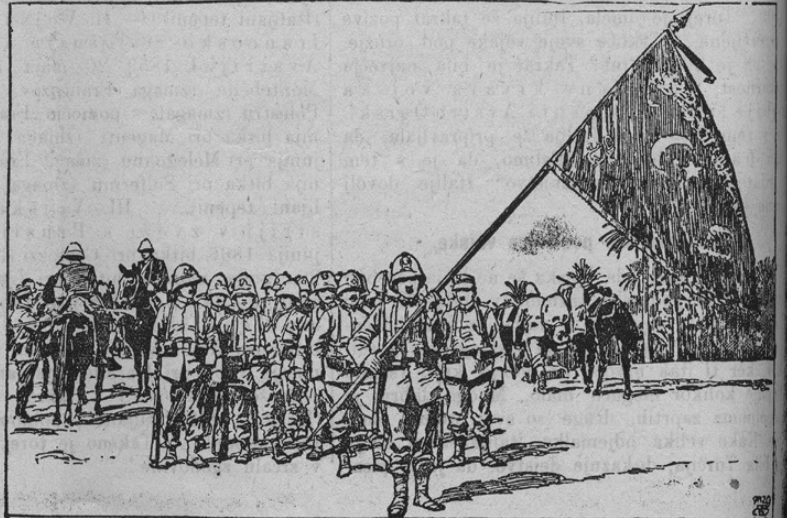
Veste
moja navada ni, da bi nekaj okrog govorila
kar sem samo slišala!
Pri
pralnem ekstraktu „Ženska hvala“
sem se pa
sama prepričala,
da je najboljši in najzanesljivejši pralni prašek
ter, da popolnoma nadomešča vsako bélenje
perila. S pralnim ekstraktom „Ženska hvala“
namočeno perilo, pere se v polovico krajšem
času, brez truda in popolnoma čisto.

Dopisi.

Iz Radislavc. Iz vseh krajev naše domovine prihajajo dopisi, le v naši občini menda ni nikogar, ki bi Vam kaj poročal. V naši okolici se je letos hvala Bogu nabrala izvrstna kapljica, čeprav ne v toliki meri, kakor se je pričakovalo. Ptički, kateri so tako lepo prepevali po naših goricah, so se takoj po veseli trgatvi

Od vojske.

V zadnjih dneh se je Italijanom vendar posrečilo, pri Tripolisu vstaviti napredovanje Turkov in Arabcev. V teh bojih okoli mesta so odvzeli Turkom celo eno »zeleno zastavo preroka«, ki je v Mekki za boj proti nevernikom blagoslovljena in ki velja Turkom za posebno sveta. Celi kup krvavečih mrtličov je ležal na tej zastavi. Naša slika kaže italijanske vojske s to od Turkov pridobljeno zastavo.

Italijanske truppe mit einer eroberten Prophetenflagge.